

UCHWAŁA NR XLV/506/2022 RADY GMINY DĘBICA

z dnia 20 września 2022 r.

w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dębica dla obszaru „Łącznik autostrady A4”

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j., Dz. U. z 2022 r. poz.559 z późn. zm.) oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j., Dz. U. z 2022 r. poz. 503) po stwierdzeniu, że plan nie narusza ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Dębica, uchwalonego Uchwałą Nr I/5/98 Rady Gminy Dębica z dnia 10 marca 1998 r. z późn. zm., Rada Gminy Dębica uchwała co następuje:

Rozdział 1. Ustalenia ogólne planu

§ 1. 1. Uchwała się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Dębica dla obszaru „Łącznik autostrady A4”, zwany dalej planem.

2. Plan obejmuje obszar o powierzchni około 14,29 ha, położony w miejscowościach Kozłów, Brzeźnica i Pustynia w gminie Dębica, dla obszaru wskazanego na załączniku graficznym nr 1 do Uchwały nr XXVI/291/2021 Rady Gminy Dębica z dnia 23 lutego 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dębica dla obszaru „Łącznik autostrady A4”.

3. Załącznikami do niniejszej uchwały są:

- 1) załącznik Nr 1 – rysunek planu - stanowiący integralną część niniejszej uchwały, sporządzony w skali 1:2000, obowiązujący w zakresie:
 - a) granicy obszaru objętego planem,
 - b) linii rozgraniczających tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania,
 - c) nieprzekraczalnych linii zabudowy,
 - d) przeznaczenia terenu wg symboli ustalonych w § 3;
- 2) załącznik Nr 2 - rozstrzygnięcie o sposobie realizacji, zapisanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych Gminy oraz zasadach ich finansowania;
- 3) załącznik nr 3 – rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu planu;
- 4) załącznik nr 4 – dane przestrzenne.

§ 2. Ilekroć w uchwale jest mowa o:

- 1) **planie** – należy przez to rozumieć miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, o którym mowa w §1;
- 2) **terenie** – należy przez to rozumieć teren wyznaczony w planie, ograniczony na rysunku planu liniami rozgraniczającymi, oznaczony symbolem przypisanym do tego terenu;
- 3) **podstawowym przeznaczeniu** – należy przez to rozumieć ustalony w planie sposób zagospodarowania działek w obrębie obszaru wyznaczonego liniami rozgraniczającymi, któremu winny być podporządkowane inne sposoby zagospodarowania określone jako dopuszczone, uzupełniające i wzbogacające podstawowy sposób zagospodarowania; w przeznaczeniu podstawowym mieszczą się również towarzyszące elementy zagospodarowania terenu:
 - a) zieleni urządzonej,
 - b) urządzeń i sieci infrastruktury technicznej;
- 4) **dojazdach niewydzielonych** – należy przez to rozumieć nie wydzielone liniami rozgraniczającymi na rysunku planu istniejące i projektowane dojazdy, zapewniające obsługę obiektów w ramach terenów inwestycji przez dostęp do dróg publicznych;

5) **przepisach odrębnych** – należy przez to rozumieć obowiązujące w dniu uchwalenia planu przepisy ustaw wraz z aktami wykonawczymi.

§ 3. 1. Ustala się następujące symbole dla określenia podstawowego przeznaczenia terenów:

- 1) R – tereny rolne;
- 2) ZR – tereny zieleni naturalnej;
- 3) ZL - tereny leśne;
- 4) KK – teren komunikacji kolejowej;
- 5) KDA – teren autostrady;
- 6) KDD – tereny dróg publicznych klasy Z - zbiorczej.

2. Każdy teren o różnym przeznaczeniu lub sposobie zagospodarowania i zabudowy na rysunku planu oraz w tekście niniejszej uchwały wyróżniono symbolem literowo-cyfrowym, np.: 1ZR, gdzie:

- 1) liczba oznacza kolejny numer porządkowy terenu, wyróżniający go spośród pozostałych terenów;
- 2) symbol literowy oznacza podstawowe przeznaczenie terenu.

§ 4. 1. Ustala się następujące zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego:

- 1) na terenie objętym planem obowiązuje zakaz lokalizacji obiektów tymczasowych za wyjątkiem:
 - a) tymczasowych obiektów budowlanych na okres 180 dni, lokalizowanych zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu prawa budowlanego,
 - b) tymczasowych obiektów na okres budowy;
- 2) wysokość zabudowy – do 12 m.

2. **Ustala się następujące zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu:** w granicach obszaru objętego planem obowiązuje zakaz składowania, odzysku i unieszkodliwiania odpadów.

3. **W zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków** ustala się ochronę stanowiska archeologicznego obejmującego obszar stanowiska nr 6 w Kozłowie (AZP 102-71/23), stanowiącego ślad osadnictwa z epoki kamienia i osadę nowożytną.

4. **W zakresie wymagań wynikających z kształtowania przestrzeni publicznych** ustala się nakaz stosowania rozwiązań technicznych zapewniających warunki dla poruszania się osobom niepełnosprawnym, w tym w zakresie zagospodarowania, użytkowania i utrzymania terenów komunikacji pieszej i kołowej.

5. Ustala się następujące zasady rozbudowy i budowy systemów komunikacji:

- 1) obsługę obszaru objętego planem z istniejącego układu drogowego obejmującego drogę wojewódzką nr 985 (bezpośrednio przylegająca do granic planu) i autostradę A4 poprzez węzeł „Dębica-Wschód” a także planowaną drogę publiczną zbiorczą;
- 2) w terenach dróg w miejscu przepływu cieków ustala się obowiązek realizacji urządzeń gwarantujących zachowanie ich ciągłości.

6. Zasady rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej są następujące:

- 1) w zakresie **składowania i magazynowania odpadów:**
 - a) nakaz prowadzenia gospodarki odpadami na zasadach obowiązujących w gminie Dębica,
 - b) nakaz prowadzenia gospodarki odpadami powstałymi w wyniku prowadzonej działalności gospodarczej według zasad określonych obowiązującymi w tym zakresie przepisami, w dostosowaniu do rodzaju prowadzonej działalności w sposób zapewniający ochronę środowiska;
- 2) w zakresie **gospodarki ściekowej:**
 - a) odprowadzenie wód opadowych i wód roztopowych z powierzchni narażonych na zanieczyszczenia poprzez urządzenia oczyszczające do kanalizacji deszczowej, w przypadku jej braku dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do odbiorników – po ich oczyszczeniu;

- 3) dopuszcza się korekty przebiegu, przebudowę istniejącej sieci oraz budowę nowej sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, stosownie do szczegółowych rozwiązań technicznych, w sposób nie kolidujący z innymi ustaleniami planu;
- 4) zmniejszenie lub likwidacja pasów technologicznych lub stref kontrolowanych od sieci i urządzeń oznacza zmniejszenie lub likwidację ograniczeń w zagospodarowaniu terenów zgodnie z ich przeznaczeniem.

7. Szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zabudowy są następujące:

- 1) obowiązek uwzględnienia przepisów odrębnych z zakresu transportu kolejowego w miejscach wskazanych na rysunku planu jako *obszar w sąsiedztwie terenu kolejowego*;
- 2) przy realizacji inwestycji na obszarze planu należy uwzględnić przebiegi istniejących sieci infrastruktury technicznej, w tym przebieg linii elektroenergetycznej średniego napięcia oraz gazociągów wysokoprężnych, poprzez zachowanie wymaganych przepisami odległości lokalizowanych obiektów budowlanych od tych sieci, w dostosowaniu do ustalonego w planie przeznaczenia terenu zgodnie z przepisami niniejszej uchwały. Dopuszcza się możliwość skablowania linii elektroenergetycznych napowietrznych. W pasach technologicznych linii elektroenergetycznych średniego napięcia zakazuje się lokalizacji zieleni wysokiej.

§ 5. Ustala się stawkę procentową, na podstawie której wylicza się opłatę, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w wysokości 1 %.

§ 6. Tereny, dla których plan ustala nowe przeznaczenie, utrzymuje się w dotychczasowym użytkowaniu, do czasu ich zagospodarowania zgodnie z planem.

Rozdział 2. Ustalenia szczegółowe planu

§ 7. 1. Wyznacza się **tereny rolne**, oznaczone na rysunku planu symbolem od **1R** do **2R** z podstawowym przeznaczeniem pod tereny rolnicze.

2. W terenach wyznaczonych w ust. 1 poza podstawowym przeznaczeniem dopuszcza się:

- 1) zbiorniki wodne;
 - 2) dojazdy.
3. Pozostałe ogólne zasady jak w §4 niniejszej uchwały.

§ 8. 1. Wyznacza się **tereny zieleni naturalnej**, oznaczone na rysunku planu symbolem od **1ZR** do **8ZR** z podstawowym przeznaczeniem pod zielen naturalną nieurządzoną.

2. W terenach wyznaczonych w ust.1 poza podstawowym przeznaczeniem przy zachowaniu przepisów z zakresu ochrony gruntów rolnych dopuszcza się:

- 1) wody stojące i płynące;
- 2) pomosty i urządzenia wodne;
- 3) dojścia i dojazdy, w tym dojazdy niewydzielone i ścieżki rowerowe.

3. W terenach wyznaczonych w ust.1 ustala się zakaz lokalizacji budynków.

4. Pozostałe ogólne zasady jak w §4 niniejszej uchwały.

§ 9. 1. Wyznacza się **tereny lasu** oznaczone na rysunku planu symbolami od **1ZL** do **5ZL** obejmujące grunty leśne Ls zgodnie z ewidencją gruntów.

2. Ustala się zakaz zmiany użytkowania terenów wyznaczonych w ust. 1 na cele nieleśne oraz zakaz zabudowy.

3. Pozostałe ogólne zasady jak w §4 niniejszej uchwały.

§ 10. 1. Wyznacza się **teren komunikacji kolejowej**, oznaczony na rysunku planu symbolem od **1KK** z podstawowym przeznaczeniem pod obiekty linii kolejowej nr 25 Łódź Kaliska - Dębica.

2. W terenach wyznaczonych w ust. 1 poza podstawowym przeznaczeniem dopuszcza się:

- 1) obiekty infrastruktury technicznej;

2) drogi publiczne realizowane na wiaduktach w sposób nie ograniczający ruchu kolejowy.

3. W terenie wyznaczonym w ust. 1, ustala się zakaz lokalizacji budynków.

4. Pozostałe zasady jak w §4 niniejszej uchwały.

§ 11. 1. Wyznacza się **teren autostrady**, oznaczony na rysunku planu symbolem **1KDA** z podstawowym przeznaczeniem pod drogę publiczną klasy A (autostrada) autostrada A4 odcinek Tarnów – Rzeszów wraz z urządzeniami odwodnienia i oświetlenia.

2. W terenie wyznaczonym w ust. 1 poza podstawowym przeznaczeniem dopuszcza się:

1) inne drogi publiczne realizowane na wiaduktach w sposób nie ograniczający ruchu komunikacyjny na autostradzie;

2) obiekty i urządzenia stosownie do klasy drogi.

3. Ustala się szerokość terenu, o których mowa w ust. 1 w liniach rozgraniczających od 145,7 m do 162,0 m, zgodnie z rysunkiem planu.

4. Pozostałe ogólne zasady jak w § 4 niniejszej uchwały.

§ 12. 1. Wyznacza się **tereny dróg publicznych klasy Z - zbiorczej**, oznaczone na rysunku planu symbolami od **1KDZ** do **3KDZ**, z podstawowym przeznaczeniem pod drogę publiczną klasy Z wraz z urządzeniami towarzyszącymi oraz siecią infrastruktury odwodnienia i oświetlenia.

2. W terenach wyznaczonych w ust. 1 poza podstawowym przeznaczeniem dopuszcza się:

1) rowy przydrożne otwarte i kryte;

2) obiekty infrastruktury technicznej;

3) obiekty i urządzenia stosownie do klasy drogi.

3. Ustala się szerokość terenów, o których mowa w ust. 1 w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu: 1KDZ – od 45,0 m do 66,0 m, 2KDZ – od 43,0 m do 68,0 m oraz 3KDZ – od 38,0 m do 48,0 m.

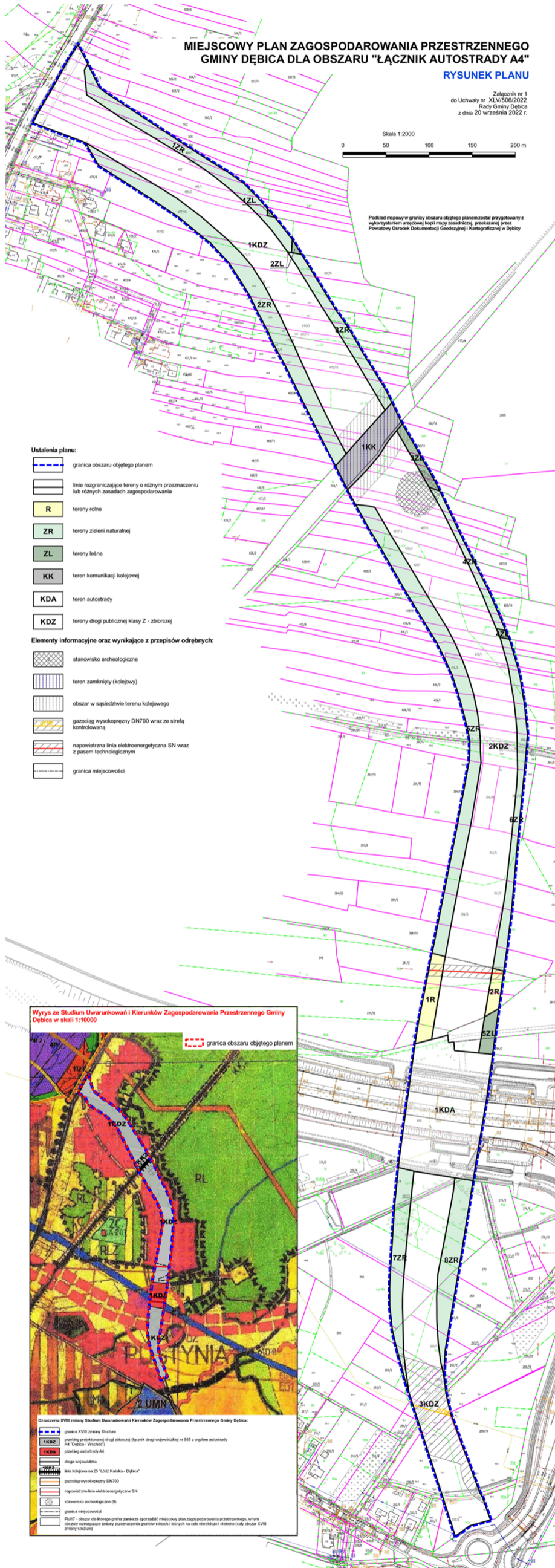
4. Pozostałe zasady jak w § 4 niniejszej uchwały.

§ 13. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Dębica.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego.

Przewodniczący Rady Gminy
Dębica

Piotr Żybura

ROZSTRZYGNIĘCIE

Rady Gminy Dębica o sposobie realizacji zapisanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania

Na podstawie art. 20 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity, Dz. U. z 2022 r. poz. 503) rozstrzyga się sposób realizacji zapisanych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy Dębica dla obszaru „Łącznik autostrady A4”, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, należących do zadań własnych gminy, oraz zasady finansowania wymienionych w planie inwestycji, zgodnie z przepisami o finansach publicznych.

1. Sfinansowanie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, należących do zadań własnych Gminy, zakłada się ze środków pochodzących z:

- budżetu Gminy,
- Unii Europejskiej,
- partnerstwa prywatno – publicznego,
- Skarbu Państwa.

2. Realizacja inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej prowadzona będzie przy uwzględnieniu zasady wspierania interesu publicznego, we współdziałaniu z innymi podmiotami publicznymi i prywatnymi działającymi i inwestującymi na terenie planu.

ROZSTRZYGNIĘCIE

o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu planu

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dębica dla obszaru „Łącznik autostrady A4” został wyłożony do publicznego wglądu w okresie **13.06.2022 r. do 04.07.2022 r.**

Termin wnoszenia uwag dotyczących projektu planu i prognozy, a także uwag i wniosków zgłoszonych w związku z udziałem społeczeństwa w strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko wniesionych w terminie określonym w ogłoszeniu i obwieszczeniu upłynął z dniem **18.07.2022 r.**

Rada Gminy Dębica po zapoznaniu się z nieuwzględnioną uwagą podtrzymuje rozstrzygnięcie Wójta Gminy Dębica i rozstrzyga co następuje:

Uwaga nr 1, złożona w dniu 20.07.2022 r. dotycząca dz. nr 409/1, 415/4, 415/1, 416/3, 416/4, 426/5, 428/3, 428/14 w miejscowości Kozłów (tereny o symbolach 2KDZ, 4ZR, 5ZR, 6ZR) o treści:

„Uwagi do prognozy oddziaływania na środowisko

w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dębica dla obszaru „Łącznik autostrady A4”

Działając imieniem własnym, w związku z ogłoszeniem Wójta Gminy Dębica o przystąpieniu do sporządzenia XVIII zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Dębica w zakresie terenu położonego w miejscowościach Kozłów i Pustynia, w nawiązaniu do moich wniosków z dnia 30 kwietnia 2021 r i z dnia 31 maja 2022 r, o zmianę studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Dębica, a także pisma Urzędu Gminy w Dębicy z dnia 28 czerwca 2022 r, nr WGP.6722.1.2021, składam następujące wnioski zastrzeżenia i uwagi:

W pierwszej kolejności wskazuję, że podtrzymuje wszystkie wnioski uwagi i zastrzeżenia zgłoszone już wcześniej w pismach z dnia 30 kwietnia 2021 r i z dnia 31 maja 2022 r, albowiem w pełni zachowały one swoją aktualność, są zasadne i wymagają uwzględnienia. Konieczne jest w tym miejscu podniesienie zarzutu, że z niezrozumiałych dla mnie powodów wnioski w tych pismach sformułowane, nie zostały dotychczas rozpoznane. Zgodnie z art. 35 § 1 k.p.a. organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki. Obowiązek działania sprawnie jest elementem prawa do tzw. dobrej administracji która jest zasadą prawa unijnego. W ustawodawstwie polskim znajduje ona odzwierciedlenie m.in. w Kodeksie postępowania administracyjnego. W orzecznictwie sądów administracyjnych podkreśla się, że beczynność organu administracji publicznej zachodzi wówczas gdy w prawie ustalonym terminie organ ten nie podjął żadnych czynności w danej sprawie lub wprawdzie prowadził postępowanie, ale – mimo istnienia ustawowego obowiązku – nie zakończył go wydaniem w terminie decyzji, czy innego aktu. Dla stwierdzenia beczynności lub przewlekłości organu nie ma przy tym znaczenia fakt, z jakich powodów dany akt administracyjny nie został podjęty, a w szczególności, czy beczynność ta została spowodowana zawinioną lub też niezawinioną opieszałością organu w jego podjęciu, ani stopień przekroczenia terminu załatwienia sprawy (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 12 marca 2021 r. I SAB/Wa237/20). Po złożeniu wniosku strona powinna uzyskać albo rozstrzygnięcie o żądanej treści albo postanowienie odmawiające wydania w ogóle takiego rozstrzygnięcia bądź postanowienie o odmowie wydania rozstrzygnięcia żądanej treści. W świetle art. 217 § 3 k.p.a. wniosek ten powinien być rozpoznany przez organ bez zbędnej zwłoki, nie później jednak, jak stanowi powołany przepis, niż w terminie siedmiu dni. W tym kontekście podkreślenia jednocześnie wymaga, że powyższa regulacja jest przepisem o charakterze legi speciali względem terminów wskazanych w art. 35 k.p.a. przewidzianych na załatwienie sprawy administracyjnej. Tak określony termin nakłada na organ, do którego został złożony wniosek, duży rygoryzm co do sprawności prowadzonego postępowania związanego z rozpoznaniem żądania wydania rozstrzygnięcia, albowiem podstawowym nakazem dla organu jest w tym przypadku działanie nieujawniające zbędnej zwłoki (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 października 2020 r. I SAB/Wa 150/20).

W tym stanie rzeczy argumentacja Urzędu Gminy w Dębicy zawarta w piśmie z dnia 28 czerwca 2022 r. nr WCP.672.1.2021. formułowana w odpowiedzi na mój zarzut przewlekłości w rozpoznawaniu wniosków z dnia 30 kwietnia 2021 r. i z dnia 31 maja 2022 r. sprowadzająca się do twierdzenia, że moje wnioski zostały potraktowane jako odpowiedź na obwieszczenie Wójta Gminy Dębica z dnia 7 kwietnia 202 r. o przystąpieniu do sporządzenia zmiany Studium. jest całkowicie chybiona.

Ponieważ w dalszej treści powołanego pisma Urzędu Gminy zawarta została informacja, że moje wnioski zostaną rozpoznane równocześnie z wszystkimi innymi wnioskami złożonymi w procedurze dotyczącej opracowywanego projektu oraz w trakcie sporządzania przedmiotowego projektu, domagam się rozpoznania moich wniosków w trybie art. 35 kpa. Z uwzględnieniem także 217 § 3 k.p.a.

Po drugie w całości podtrzymuję moje uwagi i zastrzeżenia zgłoszone w dniu 20 czerwca 2022 r. do protokołu w czasie dyskusji publicznej przeprowadzonej w tej sprawie w Urzędzie Gminy w Dębicy, m.in. z moim udziałem i wnoszę o ich procesowe i merytoryczne rozpoznanie oraz doręczenie mi podjętych pisemnie rozstrzygnięć.

W szczególności wnoszę o rozstrzygnięcie wniosku zmianę tego studium w zakresie dotyczącym, będących moją własnością, działek nr 409/1, 415/4, 415/1, 416/3, 416/4, 426/5, 428/3, 428/14, położonych w Kozłowie (Gmina Dębica), w ten sposób, aby przewidywany do realizacji szlak drożny wraz z przynależnościami został przesunięty w stronę północno - wschodnią, w kierunku terenu leśnego będącego w zarządzie Przedsiębiorstwa Państwowego Lasy Państwowe (zwanego popularnie Borkiem Brzeźnickim), w taki sposób aby szlak ten przebiegał przez teren zalesiony zadrzewień niskich lub (i) wysokich znajdujących się na działkach 428/14, 428/4, 428/5, 416/3, 416/4 - czyli co najmniej o 80 metrów. Zgodnie z załącznikiem graficznym do projektu zmiany studium zamieszczonym m.in. na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej dot. Urzędu Gminy Dębica. zmiana studium ma polegać na wytyczeniu szlaku drożnego biegnącego przez moje nieruchomości pasem o szerokości pomiędzy 70 a 90 metrów i na długości około 100 metrów. Szlak ten miały połączyć zjazd z autostrady A4 na węźle Dębica - Wschód z drogą wojewódzką relacji Dębica - Mielec.

Projektowany przebieg szlaku narusza moje uzasadnione interesy jako właściciela działek dotkniętych zmianą studium albowiem spowoduje przedzielenie moich nieruchomości na dwie części. z których jedna będzie pozbawiona dostępu do drogi publicznej i część ta będzie w sposób nieuzasadniony zbyt duża. Co więcej. Szlak drożny będzie przebiegał przez teren przeznaczony do zorganizowanej działalności inwestycyjnej, co kolidować będzie z moimi planami dotyczącymi takiej działalności.

Istnieje natomiast możliwość takiego przebiegu szlaku. aby znajdował się on w bezpośredniej bliskości Borku Brzeźnickiego, przebiegając przez obszary zadrzewione młodnikiem lub (i) lasem wysokim, również będącymi moją własnością z znajdującymi się na działkach objętych zmianą studium.

Taki przebieg szlaku nie narażałby na utratę wartości przez około 1/4 moich działek, w sposób prowadzących do ich bezużyteczności z punktu widzenia celu inwestycyjnego. Również nie doszłoby do złwcznego zawężenia terenu. Który chciałbym przeznaczyć pod cele inwestycyjne. Zmiana przebiegu szlaku wpłynęłaby korzystnie nie tylko na moje nieruchomości. ale również nieruchomości innych osób, zlokalizowane od strony północnej patrząc od moich działek w kierunku drogi relacji Dębica - Mielec, gdyż nie dzieliłby w sposób nieuzasadniony całego terenu, prawie „na pół”.

Projektowany przebieg szlaku również dodatkowo "płynie na wzrost poziomu hałasu uciążliwego dla mieszkańców okolicznych posesji. Wzrost ten byłby zredukowany w sytuacji. w której szlak drożny zbliżony byłby maksymalnie do obszaru leśnego (ściany lasu. która wpływałaby na ograniczanie tego hałasu).

Podnieść jeszcze należy, iż na etapie planowania takiej inwestycji. która miała być wykonana jeszcze w 2017 roku, przewidziano taki przebieg szlaku drożnego, który zbliżał się jak najbardziej do Borku Brzeźnickiego i nie przecinał „na pół” nieruchomości mojej jak i moich sąsiadów.

Jakie zatem okoliczności doprowadziły do zmiany ówczesnego przebiegu planowanego szlaku drożnego'?

Wnoszę aby i w tym zakresie wydane rozstrzygnięcia zawierały szczegółowe uzasadnienie.

Po trzecie, zasadniczy załącznik planowanej zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Dębica w zakresie terenu położonego w miejscowościach Kozłów i Pustynia, w postaci „Prognozy oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Dębica dla obszaru Łącznik autostrady A4” sporządzony został w sposób lakoniczny,

niekompetentny i w dużej mierze w sposób niezgodny z okolicznościami faktycznymi mającymi istotny wpływ na dalsze procedowanie i treść podjętych ostatecznych rozstrzygnięć w niniejszej sprawie.

Zasadność podniesionego zarzutu potwierdza chociażby poniższa treść przywołanego załącznika: „**2.10 Walory krajobrazowe i kulturowe**

W obrębie obszaru nie występują obiekty wpisane do rejestru zabytków i ewidencji zabytków natomiast zidentyfikowano stanowisko archeologiczne nr 6 w Kozłowie - AZP 102- 71/23 - ślad osadnictwa z epoki kamienia i osada nowożytna.

Walory krajobrazowe obszaru opracowania należą do przeciętnych. Obecnie na obszarze opracowania dominują zadrzewienia śródpolne, powstałe na gruntach rolnych. Znaczny obszar obejmują również grunty orne oraz tereny infrastruktury (autostrada A4 oraz linia kolejowa nr 25 relacji Łódź Kaliska - Dębica).

2.11 Hałas, wibracje oraz promieniowanie elektromagnetyczne

Działalność człowieka powoduje istotne zmiany w tzw. klimacie akustycznym. Jako hałas, według przepisów, rozumiemy każdy dźwięk, który w danych warunkach jest określany jako szkodliwy, uciążliwy lub przeszkadzający, niezależnie od jego parametrów fizycznych. Podstawą prawną działań w zakresie ochrony środowiska przed hałasem stanowi ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. prawo ochrony środowiska, której art. 112 stanowi że: „ochrona przed hałasem polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, w szczególności poprzez: utrzymanie poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub co najmniej na tym poziomie, zmniejszenie poziomu hałasu co najmniej do dopuszczalnego, gdy nie jest on dotrzymany, zapobieganiu ich powstawaniu lub przenikaniu do środowiska”.

Należy pamiętać, iż prawo ochrony środowiska traktuje hałas, jako jedno z zanieczyszczeń środowiska i w związku z tym, poddaje go takim samym zasadom i obowiązkom jak w przypadku innych zanieczyszczeń. Bardzo często problem hałasu jest bagatelizowany, a jednocześnie badania naukowe wykazują, że dla przeciętnego człowieka hałas jest kilkakrotnie bardziej dokuczliwy niż np. zanieczyszczenie powietrza.

Antropogeniczne źródła hałasu związane są z głównie z autostradą A4, obsługą komunikacyjną terenu. Dopuszczalne poziomy hałasu związane z określonym obszarem zagospodarowania zostały wyznaczone przez Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Na etapie sporządzania planu nie są znane żadne parametry planowanego ruchu dla łącznika. Tym samym nie jest możliwe obliczenie poziomów hałasu (L_{AeQ}) wokół drogi. Prognozowanie natężenia ruchu na tym etapie obarczone byłoby znaczącym błędem.”

Kwestionowana prognoza, a w szczególności w zacytowanym wyżej fragmencie jest niezgodna z przepisami prawa, w tym m.in. ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj.: Dz. U. z 2022 r. poz. 503). Zgodnie z art. 10 ust. 1-8 powołanej ustawy, w studium uwzględnia się uwarunkowania wynikające w szczególności z:

- 1) dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu;
- 2) stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony;
- 2a) diagnozy, o której mowa w art. 10a ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, przygotowanej na potrzeby strategii rozwoju gminy;
- 3) stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego;
- 4) stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
- 4a) rekomendacji i wniosków zawartych w audycie krajobrazowym lub określenia przez audyt krajobrazowy granic krajobrazów priorytetowych;
- 5) warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia, oraz zapewnienia dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, o których mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, zgodnie z uniwersalnym projektowaniem;
- 6) zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia;
- 7) potrzeb i możliwości rozwoju gminy, uwzględniających w szczególności:

- a) analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne,
 - b) prognozy demograficzne, w tym uwzględniające, tam gdzie to uzasadnione, migracje na obszarach funkcjonalnych w rozumieniu art. 5 pkt 6a ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju,
 - c) możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy,
 - d) bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę;
- 8) stanu prawnego gruntów;
 - 9) występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych;
 - 10) występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych;
 - 11) występowania udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla;
 - 12) występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych;
 - 13) stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami;
 - 14) zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych;
 - 15) wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej.

2. W studium określa się w szczególności:

- 1) uwzględniające bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę, o którym mowa w ust. 1 pkt 7 lit. d:
 - a) kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów, w tym wynikające z audytu krajobrazowego,
 - b) kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny przeznaczone pod zabudowę oraz tereny wyłączone spod zabudowy;
- 2) (uchylony);
- 3) obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego i uzdrowisk;
- 4) obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
- 5) kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
- 6) obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym;
- 7) obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa;
- 8) obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary przestrzeni publicznej;
- 9) obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne;
- 10) kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej;
- 11) obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych;
- 12) obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny;
- 13) obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. z 2015 r. poz. 2120);
- 14) obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji;
- 14a) obszary zdegradowane;

15) granice terenu zamkniętego i jego strefy ochronnej, w tym stref ochronnych wynikających z decyzji lokalizacyjnych wydanych przez Komisję Planowania przy Radzie Ministrów w związku z realizacją inwestycji w zakresie obronności i bezpieczeństwa państwa;

16) (uchylony).

2a. Jeżeli na obszarze gminy przewiduje się wyznaczenie obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy zainstalowanej większej niż 500 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu, w studium ustala się ich rozmieszczenie, z wyłączeniem:

1) wolnostojących urządzeń fotowoltaicznych, o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1000 kW zlokalizowanych na gruntach rolnych stanowiących użytki rolne klas V, VI, VIz i nieużytki - w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne;

2) urządzeń innych niż wolnostojące.

3. Obowiązek przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 8, powstaje po upływie 3 miesięcy od dnia ustanowienia tego obowiązku.

3a. Jeżeli na terenie gminy przewiduje się lokalizację obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², w studium określa się obszary, na których mogą być one sytuowane.

3b. Lokalizacja obiektów, o których mowa w ust. 3a, może nastąpić wyłącznie na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

4. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagany zakres projektu studium w części tekstowej i graficznej, uwzględniając w szczególności wymogi dotyczące materiałów planistycznych, skali opracowań kartograficznych, stosowanych oznaczeń, nazewnictwa, standardów oraz sposobu dokumentowania prac planistycznych.

5. Dokonując bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę, kolejno:

1) formułuje się, na podstawie analiz ekonomicznych, środowiskowych, społecznych, prognoz demograficznych oraz możliwości finansowych gminy, o których mowa w ust. 1 pkt 7 lit. a-c, maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę, wyrażone w ilości powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy;

2) szacuje się chłonność, położonych na terenie gminy, obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych, rozumianą jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy;

3) szacuje się chłonność, położonych na terenie gminy, obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę, innych niż wymienione w pkt 2, rozumianą jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy;

4) porównuje się maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę, o którym mowa w pkt 1, oraz sumę powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy, o której mowa w pkt 2 i 3, a następnie, gdy maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę, o którym mowa w pkt 1:

a) nie przekracza sumy powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy - nie przewiduje się lokalizacji nowej zabudowy poza obszarami, o których mowa w pkt 2 i 3,

b) przekracza sumę powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy - bilans terenów pod zabudowę uzupełnia się o różnicę tych wielkości wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy, i przewiduje się lokalizację nowej zabudowy poza obszarami, o których mowa w pkt 2 i 3, maksymalnie w ilości wynikającej z uzupełnionego bilansu;

5) określa się:

- a) możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej oraz społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy,
 - b) potrzeby inwestycyjne gminy wynikające z konieczności realizacji zadań własnych, związane z lokalizacją nowej zabudowy na obszarach, o których mowa w pkt 2 i 3, oraz w przypadku, o którym mowa w pkt 4 lit. a, poza tymi obszarami;
- 6) w przypadku gdy potrzeby inwestycyjne, o których mowa w pkt 5 lit. b, przekraczają możliwości finansowania, o których mowa w pkt 5 lit. a, dokonuje się zmian w celu dostosowania zapotrzebowania na nową zabudowę do możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej oraz społecznej.

6. Działania, o których mowa w ust. 5, mogą wymagać powtórzenia, na zasadzie analizy wariantów lub realizacji procesu iteracyjnego, oraz powtórzenia wszystkich lub części z nich, także w połączeniu z innymi czynnościami przeprowadzanymi w ramach prac nad projektem studium.

7. Określając zapotrzebowanie na nową zabudowę, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, bierze się pod uwagę:

- 1) perspektywę nie dłuższą niż 30 lat;
- 2) niepewność procesów rozwojowych wyrażającą się możliwością zwiększenia zapotrzebowania w stosunku do wyników analiz nie więcej niż o 30%.

Przytoczona treść przepisów jednoznacznie potwierdza, że kwestionowana Prognoza oddziaływania, nie zawiera większości wymaganych przez ustawę elementów i składników.

W tym kontekście zasadnicze znaczenie ma wydane na mój wniosek pismo UG z dnia 10.01.2006 r.. o treści: „W odpowiedzi na pismo z dnia, 10.01.2006r. zaświadcza się, że przeznaczenie pod zalesienie działek nr ewid. 415/4, 415/6, 416/3, 416/4 położonych w Kędzierzu od strony zachodniej tj. od torów kolejowych. na odcinku ok. 130 m nie jest sprzeczne z ustaleniami Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Dębica, zatwierdzonego uchwałą Nr 1/5/98 Rady Gminy Dębica z dnia 10 marca 1998 roku, ponieważ ta część w/w działek znajduje się w terenie oznaczonym symbolem „RLZ - obszary potencjalnych zalesień”.

Pozostała część przedmiotowych działek położona jest w terenie oznaczonym PU - obszary przeznaczone do zorganizowanej działalności inwestycyjnej”.

Pismo z dnia 10.01.2006 r. ma charakter kategorię stanowiska, a nawet zobowiązania Gminy, które jest bezterminowe i nie zawiera zastrzeżenia o możliwości jego zmiany czy też odwołania. Zgodnie z art. 36 art. 36 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym właściciele (użytkownicy wieczysti) nieruchomości zarezerwowanej w planie pod inwestycję publiczną mogą żądać od gminy: odszkodowania lub wykupienia nieruchomości albo jej części, lub przyznania nieruchomości zamiennej. Z takimi roszczeniami mają prawo wystąpić, gdy nie mogą korzystać z nieruchomości (lub jej części) w sposób dotychczasowy lub jeżeli jest to istotnie utrudnione.

W sytuacji, gdy wartość ich nieruchomości spadła, a chcą ją sprzedać (i nie skorzystali z wymienionych wyżej roszczeń), mogą żądać od gminy odszkodowania równego tej obniżce. Na wystąpienie z roszczeniami właściciel lub użytkownik ma pięć lat od daty uchwalenia planu (jego zmiany).

Biorąc pod uwagę relacja zachodzące pomiędzy treścią studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy a postanowieniami miejscowego planu, w kontekście zmiany studium lub planu miejscowego w orzecznictwie sądowym zaznaczyły się następujące stanowiska:

Chociaż studium nie jest aktem prawa miejscowego, to jako akt planistyczny określa politykę przestrzenną gminy i wiąże organy gminy przy sporządzeniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Poszczególne obszary gminy mogą mieć zatem określone przeznaczenie w planie miejscowym, jeśli wcześniej studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmina wskaże taki rodzaj przeznaczenia dla tych obszarów. Uprawnione jest zatem twierdzenie, że ustalenia planu miejscowego są konsekwencją zapisów przyjętych w studium. (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 3 lipca 2017 r. II SA/Gl 262/17).

W świetle art. 27 u.p.z.p. zmiana studium lub planu miejscowego następuje w takim trybie, w jakim są one uchwalane. Przepis art. 27 ustawy odnosi się do trybu. a nie do przedmiotu rozstrzygnięcia rady gminy. W uchwale o przystąpieniu do zmiany studium rada gminy może określić granice tej zmiany węższe od granic administracyjnych gminy. a może również określić zakres przedmiotowy zmiany

studium polegający na uzupełnieniu studium o pojedyncze ustalenia. Przepisu tego nie można jednak odczytywać z pominięciem art. 9 ust. 3a u.p.z.p., który został dodany przedmiotową nowelizacją, wprowadzoną ustawą z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (art. 41 pkt 2). z dniem 18 listopada 2015 r. Według niego "Zmiana studium dla części obszaru gminy wymaga dokonania, zarówno w części tekstowej jak i graficznej studium. Zmian w odniesieniu do wszystkich treści, które w wyniku wprowadzonej zmiany przestają być aktualne, w szczególności zmian w zakresie określonym w art. 10 ust. 1. "Przepis ten wyraźnie odnosi się do "treści, które w wyniku wprowadzonej zmiany przestają być aktualne", w szczególności tych, które wynikają z art. 10 ust. 1 u.p.z.p. Nie można tu jednak mówić, że poprzez zmianę studium przestały być aktualne jakiegokolwiek treści (o których mówi nowelizacja wprowadzona ustawą o rewitalizacji), odnoszące się m.in. do bilansów terenów, skoro wcześniej one w ogóle nie istniały. Aktualność może stracić tylko treść ujęta w dokumentacji, a nie ta, której nie było, gdyż nic była wymagana przez przepisy. IISA/Wr 340/16, Zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy - Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, z dnia 5 października 2016 r.

1. Co do zasady, należy przyjąć, że zmiana studium wymaga, aby uwzględnić w pełni zmiany normatywne, w tym analizy uwarunkowań w zakresie potrzeb i możliwości rozwoju gminy.

Jednakże w przypadku zmiany studium na części tylko terenu konieczność przeprowadzenia teżej wystąpi, o ile istnieją ku temu faktyczne powody w zakresie objętym zmianą.

2. Rada gminy dokonując zmiany studium dla części obszaru gminy, w przypadku stwierdzenia dezaktualizacji określonych treści studium nie objętych zmianą, ma obowiązek wprowadzić zmiany takim zakresie, aby studium jako całość nie przestało być aktualne (wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 23 lutego 2022 r. II OSK 622/19).

Przepis art. 10 ust. 1 pkt 1 u.p.z.p. stanowi jednoznacznie, że w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy uwzględnia się uwarunkowania wynikające w szczególności z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu i nie stanowi on wzorca kontrolnego do oceny legalności planu miejscowego.

Nie ulega wątpliwości, że warunek uwzględnienia dotychczasowego przeznaczenia i zagospodarowania przestrzennego terenu, nie oznacza jeszcze, że Rada w ramach przysługującego jej władztwa planistycznego, nie może dokonać zmian i przekształceń w tym zakresie, dokonanie jednak przedmiotowych zmian musi być poprzedzone dokładną analizą i oceną stanu faktycznego, jaki istnieje na terenie objętym projektem studium. II OSK 622/19, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 czerwca 2006 r.

1. Istotnym jest nie kwestia zgodności treści mapy z daty wyłożenia projektu planu z treścią mapy z daty uchwalenia planu, ale czy organ uchwalający plan uwzględnił wiążące go ustalenia studium (art. 9 ust. 4 u.p.z.p.) i czy w studium uwzględniono uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu i czy określono w nim kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów (art. 10 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 u.p.z.p.).

IV SA/Wa 580/08 - Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wyrok z dnia 6 sierpnia 2008 r.

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy uwzględnia się uwarunkowania wynikające w szczególności z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu oraz stanu prawnego gruntów. Organ przeznaczając działki strony skarżącej na teren zieleni urządzonej nie wziął pod uwagę dotychczasowego przeznaczenia i zagospodarowania terenu oraz stanu prawnego gruntów, albowiem zaskarżona uchwała pozostaje w sprzeczności z wcześniej zawartą umową użytkowania wieczystego danego terenu.

Biorąc pod uwagę opisane wyżej stanowisko Judykatury stwierdzić należy, że **uchwała gminy** Nr XXVI/291/2021 Rady Gminy Dębica z dnia 23 lutego 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dębica dla obszaru „Łącznik autostrady A4" **ewidentnie jest wadliwa, co potwierdzają także poniższe orzeczenia.**

II SA/Gd 559/07 - Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku wyrok z dnia 22 grudnia 2008 r.

1. Zasada uwzględniania w postępowaniu planistycznym dotychczasowego przeznaczenia i zagospodarowania terenu nie ma na celu sprowadzenia postępowania planistycznego do odwzorowania stanu zabudowy istniejącego na terenie objętym planem. Zastosowanie takiego rozwiązania może być uzasadnione jedynie w wyjątkowych przypadkach, w celu ochrony szczególnych wartości - zabytkowych czy architektonicznych określonych kompleksów zabudowy. Wówczas zróżnicowanie statusu prawnego poszczególnych nieruchomości znajduje swoje uzasadnienie w ochronie danego wyjątkowego kompleksu zabudowy. Gdy okoliczności takie nie zachodzą, ustalone w postępowaniu planistycznym warunki zabudowy terenu winny zapewniać realizację wymogów ładu przestrzennego i uwzględniać wymogi prawa własności nieruchomości.

2. Zabezpieczenie równowagi interesów właścicieli sąsiednich nieruchomości, zakłada pewną proporcjonalność ograniczeń właścicieli poszczególnych nieruchomości w korzystaniu z ich prawa własności. Równowaga w tym zakresie zostaje naruszona, jeżeli zakres prawa własności określony przez przepisy prawa miejscowego umożliwi właścicielowi jedne nieruchomości znaczne zakłócenie korzystania z innych nieruchomości sąsiednich, prowadząc do nieuzasadnionego braku równowagi w tym zakresie. Postulat uwzględnienia w zagospodarowaniu przestrzennym wymagań prawa własności oznacza m.in. takie zagospodarowanie przestrzeni miejskiej w zakresie funkcji danego terenu, które umożliwi harmonijne, optymalne w danym przypadku warunki korzystania z prawa własności nieruchomości. Warunki takie winny sprzyjać spokojnemu, bezkonfliktowemu wykonywaniu prawa własności i w miarę możliwości eliminować ryzyko powstawania sporów sąsiedzkich na gruncie art. 144 k.c.

3. Organ planistyczny nie jest związany aktualnym stanem zagospodarowania nieruchomości objętej planem, jeżeli nie jest on zgodny z prawem. W takich sytuacjach organ winien wziąć pod uwagę taki sposób ukształtowania zabudowy, który będzie odpowiadał standardom ładu przestrzennego w zakresie urbanistyki i architektury, a nie kierować się stanem istniejącym powstałym sprzecznie z prawem.

Po czwarte, kwestia cmentarza i kościoła oraz zidentyfikowanego stanowiska archeologiczne nr 6 w Kozłowie - AZP 102-71/23 - ślad osadnictwa z epoki kamienia i osada nowożytna. Co do tej kwestii stanowisko orzecznictwa sądowego jest następujące:

IV SA/Po 1144/17- wyrok z dnia 21 lutego 2018 r.

1. "Obligatoryjność" elementów wymienionych w art. 15 ust. 2 u.p.z.p. nie może być rozumiana zbyt dosłownie, gdyż plan miejscowy musi zwierać poszczególne ustalenia, o których mowa w art. 15 ust. 2 u.p.z.p.. tylko wówczas, gdy okoliczności faktyczne dotyczące obszaru objętego planem, wynikające zwłaszcza z istniejącego lub planowanego przeznaczenia i sposobu zagospodarowania terenu, uzasadniają dokonanie takich ustaleń.

2. Fakt, iż organ planistyczny nie wskazał wyraźnie w uzasadnieniu uchwały lub materiałach planistycznych, że ustalenie określonych elementów dla danego terenu jest zbędne, nie przesądza, sam w sobie, o uznaniu sprzeczności z prawem danej uchwały, jeżeli pominięcie tych elementów było obiektywnie uzasadnione.

3. Skoro ustawodawca wyodrębnił pojęcie "dziedzictwa kulturowego", to należy uznać, iż nie jest ono tożsame (synonimiczne) z pojęciami "zabytku" lub "dóbr kultury współczesnej", a w konsekwencji ma od nich szerszy zakres znaczeniowy obejmujący powstałe w przeszłości obiekty o charakterze materialnym (nieruchomości i ruchomości), jak i dobra o charakterze niematerialnym, które mają znaczenie ze względu na swoją wartość historyczną, naukową, artystyczną, estetyczną lub krajobrazową.

W tej sytuacji takie pominięcie bliskości np. kościoła, lub cmentarza, oraz zidentyfikowanego stanowiska archeologiczne nr 6 w Kozłowie - AZP 102-7 I/23 - ślad osadnictwa z epoki kamienia i osada nowożytna. nie było "obiektywnie uzasadnione".

Z tych wszystkich powodów zgłoszenie sformułowanych w niniejszym piśmie wniosków, zarzutów i zastrzeżeń stało się konieczne i jest w pełni uzasadnione."

pozostaje nieuwzględniona.

UZASADNIENIE:

Na wstępie należy podkreślić, że złożona uwaga posiada mylący tytuł odnoszący się jedynie do „uwag do prognozy oddziaływania na środowisko” w sprawie przystąpienia do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dębica dla obszaru „Łącznik autostradowy A4” a tymczasem w treści znajdują się uwagi nie tylko do prognozy, ale i procedury sporządzania planu i procedury sporządzania zmiany studium.

Wyjaśnienia należy rozpocząć od stwierdzenia, że sporządzanie aktów planistycznych nie mieści się w kategorii załatwiania spraw administracyjnych, o których mowa w kodeksie postępowania administracyjnego, gdyż tryb opracowania dokumentów planistycznych jest wskazany w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503) a nie w przepisach kodeksu postępowania administracyjnego. Procedura sporządzania dokumentów planistycznych nie jest typową procedurą administracyjną przewidzianą w kodeksie postępowania administracyjnego.

Zakończenie trybu opracowania dokumentów planistycznych nie następuje w drodze aktu administracyjnego, jakim jest decyzja administracyjna rozstrzygająca indywidualną sprawę, a kończy go uchwała organów gminy, będąca treścią tekstu studium bądź planu oraz dołączony do nich załącznik graficzny. Uchwalone akty planistyczne nie zawierają elementów charakterystycznych dla decyzji administracyjnej. Ponadto akty te są opracowywane dla ogółu społeczności lokalnej i nie ma w nich indywidualnie wskazanego adresata, a także indywidualnie określonych praw czy też obowiązków. Poza tym samo zainicjowanie wszczęcia procedur inaczej kształtuje się zarówno w planowaniu przestrzennym, jak i w kodeksie postępowania administracyjnego. Stanowisko to potwierdził NSA, uznając, że tryb postępowania w sprawie projektowania i uchwalenia planu zagospodarowania przestrzennego nie jest określony przepisami kodeksu postępowania administracyjnego, lecz ustawą normującą materię należącą do planowania i zagospodarowania przestrzennego (Wyrok NSA z dnia 17 czerwca 2004 roku, OSK 215/04). Nie mamy tu więc do czynienia z załatwieniem sprawy administracyjnej po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w rozumieniu kodeksu postępowania administracyjnego.

Wnioski i uwagi wnoszone do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (MPZP) stanowią jeden z instrumentów przewidzianych w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym służących rozwiązywaniu konfliktów, jakie rodzi planowanie przestrzenne. Możliwość wniesienia uwag służy temu, aby ten, którego interes prawny lub uprawnienia zostaną naruszone przez ustalenia uchwalonego w przyszłości MPZP, mógł jeszcze w trakcie projektowania planu przedstawić do rozważenia swoje racje (por. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 19 grudnia 2007 r., II SA/Gd 576/07, LEX nr 390849).

Podmiot wnoszący uwagę nie nabywa przymiotu strony postępowania administracyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tj.: Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) - i w związku z tym nie przysługują mu środki zaskarżenia rozstrzygnięcia o nieuwzględnieniu uwagi przewidziane w toku kontroli instancyjnej (por. T. Bąkowski, *Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Komentarz*, Kraków 2004, s. 105–108). Zgodnie z brzmieniem art. 7 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj.: Dz. U. z 2022 r., poz. 503) - rozstrzygnięcie organu sporządzającego projekt MPZP o nieuwzględnieniu uwagi nie podlega zaskarżeniu do sądu administracyjnego. Uwagi wnoszone do projektu MPZP nie wiążą organu sporządzającego projekt MPZP.

Składanie wniosków po ogłoszeniu do sporządzania planu miejscowego (czy zmiany studium) jest pierwszym formalnym etapem, na którym obywatele mogą przedstawiać swoje postulaty i wizje co do przyszłego zagospodarowania obszaru objętego uchwałą intencyjną. Wnioski nie są jednak wiążące dla gminy, a ponadto nie ma możliwości ich zaskarżenia do sądu administracyjnego (por. art. 7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

Organ sporządza projekt planu czy zmiany studium rozpatrując jednocześnie złożone na etapie przystąpienia wnioski. Procedura sporządzania dokumentów planistycznych nie przewiduje obowiązku informowania na piśmie stron, które takie wnioski złożyły. W przypadku Składającego niniejszą uwagę – wniosek nie był uwzględniony z uwagi na fakt obowiązku wykonania woli Rady Gminy, która w dniu 23 lutego 2021 r. podjęła uchwałę nr XXVI/291/2021 w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dębica dla obszaru „Łącznika autostrady A4”.

Granice sporządzanego dokumentu planistycznego zostały jednoznacznie określone w ww. uchwale i ich zmiana – czyli uwzględnienie przesunięcia drogi o co najmniej 80 m – nie jest możliwe. O uwzględnieniu lub nie niniejszej uwagi zadecyduje Rada Gminy rozstrzygając nieuwzględnione uwagi jakie wpłynęły do wyłożonego do publicznego wglądu dokumentu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Rada też jest władna do zmiany uchwały inicjującej.

Postawione twierdzenie, że uchwała inicjująca proces planistyczny podjęta przez Radę Gminy Dębica jest ewidentnie wadliwa, jest nieprawdziwe. Uchwała ta była przedmiotem badania zgodności z prawem przez służby Wojewody Podkarpackiego i naruszenia przepisów prawa nie zgłoszono.

Wydanie zaświadczenia o kierunku wskazanym w studium dla danego terenu jest wydawane na dzień tego zaświadczenia. Wszelkie zmiany i skutki dla właścicieli mają swoje konsekwencje – co wyraźnie precyzują przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Decyzje o potrzebie dokonania zmian w kierunku zagospodarowania przestrzennego gminy Dębica w tym miejscu podjęto mając na uwadze szeroko pojęty cel publiczny jakim jest ulepszenie komunikacji. Rada Gminy Dębica uchwałą inicjującą podjęła świadomie licząc się z potrzebą uregulowania sprawy ewentualnych odszkodowań bądź zamiany nieruchomości, jeżeli tylko gmina będzie stroną w takim postępowaniu. Aby można było mówić o odszkodowaniach czy zamianie nieruchomości musi wejść w życie plan. Sprawy odszkodowań realizowane są na wniosek właściciela i w odniesieniu do zmienionej sytuacji prawnej posiadanych działek po uchwaleniu planu.

Zarzut pozbawienia dostępu do drogi publicznej podzielonej wschodniej części działek Składającego uwagę jest nietrafiony. Planowana do realizacji droga przewiduje budowę dróg serwisowych wzdłuż trasy zapewniając dostęp wszystkich działek wzdłuż drogi do drogi publicznej. Sporządzane dokumenty nie wprowadzają żadnych ograniczeń ani nie zakazują skomunikowanie terenów przyległych.

Wprowadzenie nowej drogi publicznej jest szansą a nie blokadą terenów inwestycyjnych.

W zakresie miejsca planowanej inwestycji – miejsca zlokalizowania trasy – należy wyjaśnić, że granice podjętych prac planistycznych wskazane w uchwale inicjującej wynikają z uzyskanego od Zarządu Województwa Podkarpackiego (Podkarpackiego Zarządu Dróg Wojewódzkich) opracowania – Programu Funkcjonalno - Użytkowego dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa nowego odcinka drogi wojewódzkiej – łącznika autostrady A4 (węzeł Dębica Wschód) z drogą krajową nr 4 i drogą wojewódzką nr 985 wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, budowlami i urządzeniami budowlanymi”. Opracowanie jak wyżej obejmowało dwa warianty przebiegu przedmiotowej inwestycji, z których inwestor wybrał przebieg zaakceptowany przez mieszkańców oraz właścicieli nieruchomości położonych w rejonie drogi - na podstawie przeprowadzonych z nimi konsultacji.

Odnosząc się do twierdzenia, zawartego w uwadze, iż prognoza do projektu dokumentu, sporządzona została w sposób lakoniczny, niekompetentny i w dużej mierze w sposób niezgodny z okolicznościami faktycznymi, mającymi istotny wpływ na dalsze procedowanie i treść podjętych ostatecznych rozstrzygnięć w niniejszej sprawie:

Prognoza została sporządzona zgodnie z wymaganiami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, został przedstawiony do zaopiniowania Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Rzeszowie, który zaopiniował projekt pozytywnie po wprowadzeniu zgłoszonych uwag.

W uwadze zostały zacytowane dwa podpunkty przedmiotowej prognozy, które miałyby potwierdzać zasadność podniesionych zarzutów:

2.10 Walory krajobrazowe i kulturowe

2.11 Hałas, wibracje oraz promieniowanie elektromagnetyczne

Autor uwagi nie odnosi się merytorycznie do treści przywołanych zapisów, ograniczając się do stwierdzenia, że ich treść jest niezgodna z przepisami prawa.

Na poparcie twierdzenia o niezgodności treści zapisów z wymaganiami prawa, błędnie cytuje przepis z art. 10 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który określa elementy uwzględniane i określane w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Odnosząc się do kwestii podniesionych w uwadze, dotyczących zidentyfikowania obiektów wpisanych do rejestru zabytków i ewidencji zabytków, należy zauważyć, że twierdzenia zawarte w prognozie są zgodne z rzeczywistością. Wskazano, że w obszarze, objętym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, znajduje się stanowisko archeologiczne nr 6 w Kozłowie – AZP 102-71/23 – ślad osadnictwa z epoki kamienia i osada nowożytna (Karta Ewidencji Stanowiska Archeologicznego).

Jednocześnie w obszarze planu, nie są zlokalizowane żadne obiekty wpisane do rejestru zabytków ani też żadne obiekty wpisane do gminnej ewidencji zabytków.

Przywołany w uwadze cmentarz parafialny (tzw. nowy), a przede wszystkim kościół filialny pw. św. Stanisława Biskupa z XVI w., który się na nim znajduje, leżą poza obszarem sporządzenia opracowania planistycznego.

Co do uwagi, dotyczącej oddziaływania hałasu, to obowiązujące obecnie rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, określa na tyle wysokie dopuszczalne poziomy hałasu dla dróg lub linii kolejowych, że realizacja ustaleń planu, w formie przedstawionej w projekcie, nie spowoduje przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach zabudowy, znajdujących się poza obszarem planu.

Dodatkowo inwestor, planujący realizację przedsięwzięcia na podstawie planu, ma możliwość zastosowania dodatkowych środków zmniejszających narażenie ludności, szczególnie w miejscu połączenia drogi wojewódzkiej nr 985 Tuszyna-Dębica i planowanego łącznika.

Załącznik Nr 4 do uchwały Nr XLV/506/2022

Rady Gminy Dębica

z dnia 20 września 2022 r.

Zalacznik4.gml

Rada Gminy Dębica na podstawie art. 67a ust. 3 i 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. 2022 r. poz. 503) przygotowała dane przestrzenne dla planu, które stanowią załącznik w postaci cyfrowej do uchwały.